

КИРИЛ ХРИСТОВ

ЧЕРНИТЕ ОЧИ

chitanka.info

*Видях я — ослепяха ми очите
от тая демонична красота
и вик безумен тласнаха гърдите
към схванати уста.*

*Между вулкани майка я родила,
в Калабрия — сърца за да мори...
Де другаде, кажете, тая сила
и страст, и плам гори?...*

*Два дена веч — две годин — аз линея,
че тя не снема огнен взор от мен, —
а смелост липсова... Ще полудея!...
Но дойде третий ден...*

*На третий ден аз грабвам китка цвете
и влизам при Розалия: подлий страх
тоз път веч задуших и аз ръцете
аз смело я хванах.*

*И викнах ѝ: „Три дена вече стават!
Не мога повече — не ме мъчи!...
Очите твои мира ми не дават —
тез черните очи“...*

*Но смая се и трепна тя тогива —
и готви се да бяга, да се крий:
„Недей!... Батиста е ревнив... не бива!
Да знай — ще те убий!...“*

*„Да ме убие!... нека!... остави ме!...“
И тигър ревна в моето сърце —
и хубостта, която подлуди ме,
аз грабнах на ръце.*

*И тез очи безумно-сладострастни
със хиляди целувки аз покрих,
и в тия устни трепетни безгласни
аз свойте устни впих.*

*И всичката ми кръв нахлу в главата...
Как можех вече аз да се свестя,
когато и Батиста, и... камата
сама забрави тя?...*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.